

MIGAĆ (2) *vb impf*

a jasne.

inf migać (1). ◇ [*praes* 1 sg migam.] ◇ [*praet* 3 sg m migął (1)]. ◇ [*part praes act* migając.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Mrugać, znacząco poruszać okiem lub brwiami; assentire clausione oculorum, connivere, palpebras iungere, signum oculis praebere BartBydg; adnictare, annuere, nictari, nutare Cn (1) : Conniveo, mygacz, palpebras iungere, assentire clausione oculorum, signum oculis praebere BartBydg 215b; [Migam/ Mico, nuo, innuo, nicto. In praet: mgnąłem Volck L112v]*.

[*Zwrot: »okiem migać«: Connivere [...] oculos claudere. Okiem migac Cervus F40 267v.*]

2. *Poruszać wargami; tu: mówić niewyraźnie, bezmyślnie, mamrotać [czym] (1) : łowcy przybieżeli/ Drwofzczepá ľą zopytáli: Ieľliby gdzie ľíľzkę widziaľ/ [...] Drwofzczep niewiem vľty migáľ: A ná ľíľzkę páľcem skazaľ. BierEz H4v; [Kto ľie niedbáľe modľi/ tylko wárgámi migáľiáć/ á vľty ľzepczáć; temu one ľłowá przynależá: Wárgámi tylko mnie czći HerbNauka b3 (Linde)].*

Synonimy: 1. mrugać; 2. mamrotać.

Formacje współrdzenne: mgnąć, mignąć; migotać się.

Cf MIGANIE